

Kunder får 10 ekstra grise pr. faresti med mælkeanlæg

Mælk: Højere fravænningsvægt og større egenfravæning er blandt fordelene ved et mælkeanlæg, viser resultater fra en undersøgelse blandt 105.000 søer, som Danvet har udført.

Af Søren Tobberup Hansen
sha@landbrugsmedierne.dk
tlf. 33 39 47 48

Flere og flere soholdere har investeret i et mælkeanlæg, og nu slår en undersøgelse fra Danvet Research fast, at anlæggene bidrager med en række fordele.

Det demonstrerede Carsten K. Nielsen, dyrlæge ved Danvet, da han holdt oplæg om mælkeanlæg på Danvets årsmøde.

Via Danvet Research har dyrlægerne hos Danvet kigget nærmere på mælkeanlæg og opbygget et forsøgsdesign bestående af 48 besætninger, der har mælkeanlæg, og 71 besætninger, der ikke har mælkeanlæg.

Samlet set indgik cirka 105.000 søer i undersøgelsen, der gav sig udslag i en række produktionstal, som klart vi-

ser, at mælkeanlæggene gør en positiv forskel.

»Der er for besætninger med mælkeanlæg 1,08 færre diegivningsdage. Egenfravæningen i besætninger med mælkeanlæg er på 1,10 gris mere, fravænnede pr. kuld er 0,53 grise højere, og omregner man det til pattegrisedødelighed, så svarer det til, at dødeligheden er reduceret med tre procent. Vægten er 430 gram højere i besætninger med mælkeanlæg«, sagde Carsten K. Nielsen og understregede, at alle nævnte forskelle er statistisk sikre.

Mælkeanlæg løfter egenfravæning

Mælkeanlæggene løfter også egenfravæningen.

I besætningerne uden mælkeanlæg er den mest hyppige egenfravæning pr. kuld på 12,0 til 12,5 grise. Godt 35 pro-

Danvets kunder opnår med deres mælkeanlæg flere interessante fordele, fremhæver dyrlæge Carsten K. Nielsen.

cent af besætningerne er på dette niveau, hvorimod besætninger med mælkeanlæg lå højere.

»Her er det gruppen med 13,0 til 13,5 egenfravænnede grise, der er mest frekvent. Men der er også nogle besætninger, som har over 15 grise, mens andre er på 11 grise. Så et mælkeanlæg er i sig selv ikke ensbetydende med en høj egenfravæning«, understregede Carsten K. Nielsen.

Bedre udnyttelse af farestier

Dataene fra de mange besætninger viser også, at udnyttelsen af farestaldene er bedre i de staldanlæg, hvor der er investeret penge i et mælkeanlæg.

Besætninger med mælkeanlæg opnår at have 4,11 søer igennem pr. faresti pr. år, mens besætninger uden mæl-

keanlæg blot har 3,97 søer gennem hver af staldens farestier.

Denne forskel er dog ikke statistisk sikker, men ifølge Carsten K. Nielsen er der tale om en klar tendens.

Det er derimod statistisk sikkert, at der i datasættet er fundet en forskel på antallet af fravænnede grise pr. faresti pr. år.

I besætninger med mælkeanlæg præsteres 144 grise pr. faresti, og det er hele 10 grise mere end de besætninger, der i Danvet-øpgørelsen ikke har mælkeanlæg.

Ingen garanti for bedre tal med mælkeanlæg

Som med antallet af egenfravænnede grise viser tallene fra Danvet, at et mælkeanlæg ikke er en garanti for at opnå et højt antal producerede grise pr. faresti. Enkelte besætninger med mælkeanlæg præsterer således blot 100-110 grise, mens andre når helt op på 190-200 grise pr. faresti.

Økonomisk set giver det

Mælkeanlægsforsøg

- Danvet har udført en sammenligning mellem besætninger, der har mælkeanlæg og besætninger, der ikke har mælkeanlæg.
- Sammenligningen, der omfatter 119 besætninger, dokumenterer flere fordele for besætninger med mælkeanlæg i form af højere egenfravæning og højere fravænningsvægt.

ifølge Carsten K. Nielsen også en øget værdi pr. årssø at have mælkeanlæg.

Med værdien af 0,53 fravænnede grise pr. kuld med 2,28 kuld pr. årssø giver det en værdi på 219 kr. Dertil kommer 430 gram ekstra fravænningsvægt, der er beregnet til 166 kr. Det er samlet 385 kr.

»De 385 kr. er helt sikre, og så er der tendens til bedre staldudnyttelse på 0,14 søer pr. faresti«, påpegede han.

Overraskende forsøg med afs-ramte grise

Af Søren Tobberup Hansen
sha@landbrugsmedierne.dk
tlf. 33 39 47 48

At afrikansk svinepest er smitsomt er velkendt, men det er ikke i alle tilfælde, at forsøg med smittede arter sig, som man forventer.

Det kunne professor Anette Bøtner fra DTU oplyste, da hun var indlægsholder på årsmødet hos Danvet.

Mens en række forsøg viste, at inficerede grise smitter andre grise i samme sti ved trynekontakt og sågar smittede artsfæller mere end en meter væk uden mulighed for fysisk kontakt, så viste en anden variant af forsøget, at grise, der overtager en ikke-rengjort sti, hvor der tidligere har været afs-ramte grise, højst overraskende ikke blev inficerede og syge af den frygtede svinesygdom.

Plus 12 grise pr. årssø

Ikke noget Danvet-årsmøde uden indlæg fra svineproducenter.

I år var det Martin Villadsen, driftsleder på Gammelbygaard, der gav et indblik i, hvordan besætningen med 1.600 søer er gået fra 28 grise til 40 grise pr. årssø.

Besætningen var på et lavt produktionsniveau efter udbrud af prrs, men har nu igen kæmpet sig flot op med faste rutiner udført af de ansatte, der ifølge driftslederen alle er meget resultat-orienterede og brænder for at passe grise.

Alle på gården er undervejs blevet mere bevidst om f.eks. hygiejne i vådfodertanken, der nu vaskes hver uge. Den store forskel på produktiviteten kom efter installation af mælkeanlæg, hvor f.eks. antallet af ammesøer er faldet til en tredjedel, og fravænnede pr. fravæning er steget 1,9 grise.

»Jeg mener, der er økonomi i et mælkeanlæg. Vi bruger omkring en 10'er pr. gris, og vi oplever gode og jævne grise i klimastalden«, fremhævede Martin Villadsen.

Martin Villadsen, Gammelbygaard, er glad for mælkeanlæg. Foto: Søren Tobberup Hansen.

Få besætninger rammes, hvis afs rammer

Frygten for afrikansk svinepest er stor - også i Danmark, hvor handlen med smågrise og svineköd vil blive stoppet, hvis svinesygdommen konstateres på dansk grund.

Men det er et begrænset antal besætninger, der bliver smittet, hvis sygdommen rammer et sted i Danmark.

Faktisk kun mellem en og otte besætninger, viser en model, som DTU har udarbejdet.

»Det skyldes, at der er så høj dødelighed, at

dyrene ikke når at blive solgt. Det er formodentlig derfor, at sygdommen ikke vil sprede sig så meget i Danmark, før vi når at få styr på sygdommen med de kontrolforanstaltninger, der er,« sagde Anette Bøtner, professor hos DTU.

Trods den forventede begrænsede spredning, så er det totale økonomiske tab alligevel på 2,5 mia. kr., men de direkte omkostninger til bekæmpelse af udbruddet er blot 68 mio. kr.